

“Tað var eitt stuttligt ár á háskúlanum, og har varð eg forelskað í dansinum”

siellan ella kommersiellan og modernaðan dans.

— Tað eru fleiri tilboð og meir arbeiði til tey, ið danska kommersielt. Tann modernaði dansurin, sum eg dansi, fer meir yvir í leiklist, og tí er tað hini, sum fáa

arbeiði, hóast tað av og á eru upptøkuroyndir til dansrarar, ið dansa modernaðan dans. Tilboðini eru fá, sigur hon avgjörd.

Andrea greiðir frá, at fyri at liva av dansi skal ein fyrst og fremst vera ein dugnaligur dansari, men eisini er neyðugt, at ein er fúsur at taka tað arbeiði, sum er og at søkja um stuðul úr ymiskum grunnum.

— Fyri summi er tað møguliga nokk arbeiði, men so skulu tey duga eitt sindur av hvørjum og eisini taka kommersiellar uppgávur á seg. Eisini má ein søkja grunnar um stuðul til verkætlanir, og tað er ikki altíð, at tað eydnast so væl, sigur hon, og leggur afturat, at hóast tað verður trupult at liva bert av dansinum, so hevur hon ikki ætlanir um at flyta úr Keypmannahavn, tí hon nú hevur bygt eitt grundarlag og skapað netverk í umhvørvinum har.

— Eg hevði kunnað roynt at farið til upptøkuroynd aðra staðni, men nú havi eg fingið fleiri møguleikar í Keypmannahavn, og fluttu eg, so hevði eg skulað skapt hesar

var tann rætta avgerðin at koma aftur til Danmarkar. Eg búði saman við sjeikinum í Keypmannahavn, og tað var ringt at skula flyta, sigur hon um avgerðina.

Tá hon kom heim aftur til Danmarkar, byrjaði hon at arbeiða sum lívbjargari í eini svimjihøll, umframt at hon tók dansitímar og royndi at skapa kontaktir í dansi-umhvørvinum í Keypmannahavn.

— Eg vildi kenna fólk í dansi-umhvørvinum. Áðrenn eg fór til Barcelona, hevði eg bara gingið í skúla, og tá hevði eg ikki møguleika til veruliga at dýva í umhvørvið, sigur dansarin.

Fyri góðum tveimum árum síðani fór Andrea undir lestur á universitetinum, tá hon í 2015 byrjaði at lesa fólkaheilufrøði.

— Tað var ikki tí, at eg vildi droppa dansin. Tað var meir ein tryggleiki í at hava eina útbúgving, so eg havi okkurt at fella aftur á, sigur hon, og greiðir frá, at ímeðan hon hevur verið undir lestri, hava aðrar dyr latið seg upp innan dansin. Hon hevur luttikið í kappingum og framført egnar koreografiir.

Í lesnaðinum á universitetinum hevur Andrea funnið eitt øki, sum henni dámar væl, hóast tað óivað ikki kann samantvinnast við dansin.

— Fólkaheilsufrøði er spennandi, tí vit læra nógv um fyrirbygging. Men tað er serliga granskingin, ið hugtekur meg, sigur hon um útbúgvingina.

Hon greiðir frá, at hóast útbúgvingin ikki beinleiðis hann samantvinnast við stóru passiðina, so er heilsa eitt øki, ið hon hevur áhuga í. Hon hevur altíð iðka nógv við fimleikinum, og rørir seg enn nógv við dansinum, hóast hann gevur henni møguleikan at verða skapandi. Hon hevur enn eina tíð eftir, áðrenn hon verður liðug við útbúgvingina, og greiðir frá, at hon ikki er vís í, júst hvussu hon fer at brúka hana, tá hon verður liðug.

Torført at liva av at dansa

Dansi-umhvørvið í Keypmannahavn er lítið, og har eru lutfalsliga fáir dansarar. Serliga innan modernaðan dans, tí teir flestu dansararnir dansa annaðhvørt komer-

